PHOBOS

NYHETSBLAD FOR ARES - kun for medlemmer

Nr. 165, onsdag 28. februar 1996.

Redaksjonelt

I morgen burde vi vel egentlig ha arrangert Scudcon II, men siden torsdag egentlig ikke er den rette dagen for spillkongresser, får Scudcon II heller vente til neste gang det behager skuddårsdagen å falle på en lørdag. Det er jo bare 24 år til neste gang...

Til gjengjeld arrangerer vi fredagsspilling nå førstkommende fredag på Tøyen. (Det blir altså dagen **etter** skuddårsdagen.) Med litt flaks kjenner medlemmene sin besøkelsestid, og sørger for at dette i et hvert fall blir en like stor suksess som Scudcon I...
(Les mer om dette fantastiske tilbudet et annet sted i bladet.)

BORGGATEN 12:
Nytt lokale må prøves ut førstkommende fredag (1/3)

Oppmøtet ved de to fredagsspillingene som er blitt forsøkt til nå i våre nye lokaler i Borggt. 12, har vært håpløst lavt. Vi merket oss bl.a. at de fleste av de som var mest entusiastiske m.h.t. fredagsspilling ifjor har glimret med sitt fravær. Den første fredagen dette gjaldt, ble vi rammet av vinterens første skikkelig store snefall -- så da kunne man jo til nød forstå at ingen gadd å dra ut. Men også sist fredag, 23/2, var det bare noen få som dukket opp. Dette er synd, for de lokalene det er snakk om, kan meget vel bli det eneste alternativet vi står igjen med for onsdagsspilling også, etter at vi må ut av Felleshuset.

Nå skal vi gi alle sløvingene en sjanse til, ved å fortsette med å holde åpent på Tøyen også førstkommende fredag (1/3). Det vil da foreligge noen relevante brettspill, og vi vil også oppfordre rollespillgrupper som spiller på fredager om å ta en tur innom. Og selvsagt vil dette være et greit sted å holde til fort kortspillere også; vi kan, som utlovet tidligere, avholde turneringer med premier, om det bare dukker opp noen deltagere...

Man kan jo bare stikke innom for å lære seg hvor stedet ligger. Uansett er det temmelig lett å finne veien. Det er bare å ta en eller annen T-bane til Tøyen, og så fortsette rett frem når du kommer ut av døren på stasjonen (se mer detaljert beskrivelse under). Nå førstkommende fredag vil bli avgjørende for om vi fortsetter fredags-prøvedriften; kommer det bare tre stykker da også, har vi neppe råd til å fortsette dette...

EX CATHEDRA

Det er både hyggelig og trivelig at vi fortsatt skal kunne bruke våre vanlige lokaler i et par måneder til. Fullt så hyggelig er det ikke å se at foreningen har hatt store problemer med å holde orden, skaffe vaskere etc. Vaskesjefen har sviktet, og noe varig reserveopplegg har vist seg vanskelig å mobilisere. Selve ordningen med alternerende vaskere er ikke så veldig vanskelig å drive, men om det ikke lar seg ordne å ha en fast vaskesjef, så får styret ta på seg dette som sin felles plikt.

Det må rekrutteres, føres lister og sjekkes at de som tar på seg ansvaret, også gjør en god jobb. Eventuelle svikere må registreres, purres og pålegges ny + ekstra gang. Alternativ-systemet om det blir alt for vanskelig med frivillige, er f.eks. at man trekker lodd; fortrinnsvis tidlig på kvelden, slik at denne belastningen ikke faller for ofte bare på de som velger å bli igjen til slutt. Skjønt, belastning og belastning -- det er jo ikke akkurat noen kjempejobb vi snakker om. At det hver gang skal være så vanskelig å få noen til å gjøre det, tror jeg heller har med vanlig menneskelig latskap og vrangvilje å gjøre. Samt at det later til at vi har en rekke medlemmer som aldri har sett en bøtte grønnsåpevann -- og i enda mindre grad tatt i en langkost -- i hele sitt liv.

Dessuten er det ofte irriterende å måtte rydde etter alle de surrehuene som ikke vet å kaste søppel, sette vekk flasker, rydde ned bord osv. osv. Greit nok, og vi skal nok en gang få understreke: Det påligger alle som spiller hos oss et kollektivt og solidarisk ansvar for å holde orden. Som vi har sagt det gjentatte ganger tidligere: **Moren din er ikke medlem hos oss -- rydd etter deg selv!**

Johannes H. Berg

REBECCA WEST: Finnes det noen interesserte?

Spilltreffene på *Rebecca West* (som ligger i Kristian IVs gate, tvers overfor Det Norske Teatret; MERK at vi bruker kafeen i 1. etasje, med inngang på hjørnet til Sehesteds gt.) har ikke gitt noen særlig oppslutning hittil i år. Bortsett fra ved en anledning, da det ble spilt en etablert rollespillkampanje, har det kommet meget få personer innom. Det er *svært synd*, for vi tror at en Sentrum Spillklubb på dette stedet burde være godt egnet for

For de av dere som har tenkt dere til Borggaten 12 på fredag, og ikke er lokalkjent, følger her en noe mer detaljert beskrivelse av ruten fra Tøyen T-bane: Ta altså rett frem fra stasjonsutgangen (gå IKKE til venstre og opp i Tøyensenteret, med mindre du er rimelig lokalkjent!), kryss Hagegaten, gå forbi drosjeholdeplassen ved Tøyen Skole (på høyre hånd) og så ligger Borggaten der, i første kvartal som en gangvei inn til høyre ifra Kolstadgaten, mellom en boligblokk og kontorblokken til Universitetsforlaget (også den passeres på høyre side). Gruegt. (neste på kartet) er bare en kryssende gangvei.

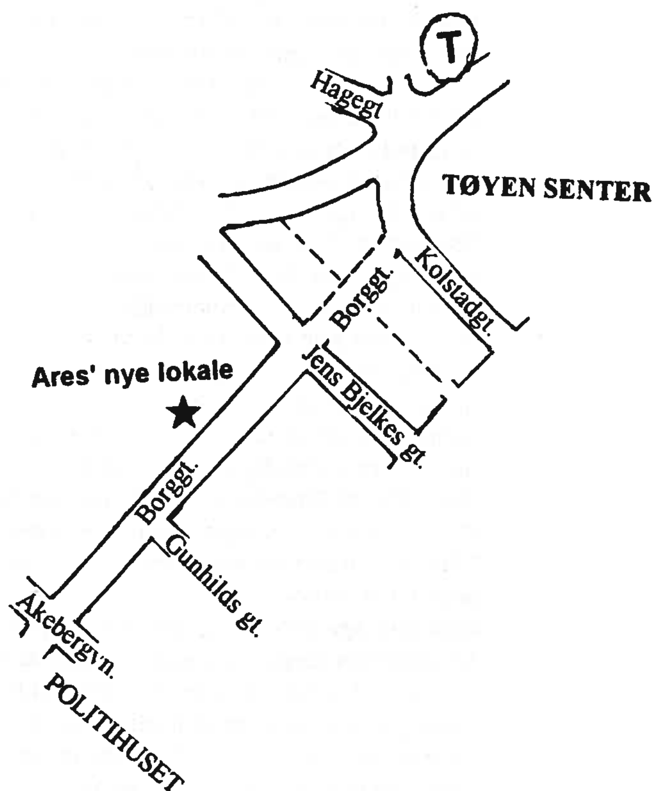
Etter neste kryss (med Jens Bjelkes gt.) er imidlertid Borggt. en vanlig, biltrafikkert gate igjen, og lokalet vårt ligger i kjeller/sokkel-etasjen ved den første åpningen inn i kvartalet på høyre side. Det står et skilt med "12" der, og vi vil normalt ha skiltet med egne Ares-piler fra T-banen. Inngangen er ved hjørnet inn mot gårdsplassen. Se også kartskisse ved siden av -- samlet gangtid er under 5 minutter fra T-banen!

Skulle noen av dere komme nedenfra, fra Sentrum/Grønland på overflaten -- f.eks. folk som fortsetter med 37-bussen utover til holdeplassen ved Politihuset -- så er det enkleste å merke seg at Borggaten er første til venstre i Åkebergveien rett etter at blokkene på Enerhaugen er passert (hjørnet v/Politihuset).

mange som savner et alternativ som ikke ligger såpass perifert som Blindern eller Bjølsen.

Stedet er godt egnet til både rolle- og brettspilling, og har meget bra med plass. Det er servering der, men det kan knapt sies å være noen slags spise/drikkeplikt; og vi slipper jo å gjøre annet formelt enn å rydde vekke tingene våre. Ellers er det jo den sentrale beliggenheten, nær alskens trikker, busser og T-baner, som burde friste mange.

Dette er jo ett av de stedene som kan bli et alternativ for Aresmedlemmer etter første mai -- kom innom en tur, om ikke annet så for å se på lokalene! Vi skal fortsatt spille hver 1. og 3. mandag i måneden, fra kl. 1800 (kafeens åpningstid) til sent (den stenger vel ca 0300...). Aktuelle datoer inkluderer førstkommende mandag, 4/3, samt 18/3, 1 og 15/4.

HULEBJØRNENS KLAN
av Jean M. Auel
Oversatt av Helge Simonsen
Aschehoug

Denne romanen handler om Cro-Magnon jenta Ayla som, etter å ha mistet familien i et jordskjelv i fire års alderen, blir adoptert av en klan Neanderthalere. Hun blir oppdratt som en av dem, men regnet som stygg på grunn av forskjeller i utseende og kroppsbygning, og på grunn av hennes selvstendighetstrang og evne til å tenke å handle raskt, ligger det stadig konflikter i luften.

Romanen makter å fange leserens oppmerksomhet ikke bare på grunn av levende personskildringer (interressant for de som liker det), men også fordi beskrivelsene av tankerekkene bak nyvinninger er troverdige og levende.
Auel (f. 1936) setter også et lite spørsmålstegn ved verdien i å tviholde på alle gamle tradisjoner under enhver omstendighet. Alt i alt, en på mange måter spennende og interressant roman.

For rollespillere vil den kanskje være mest aktuell fordi den beskriver hvordan ting *kunne* ha foregått på det aktuelle trinn i utviklingshistorien, og hvilket reaksjoner enkelte personlige særtrekk og nyvinninger kunne frembringe fra omgivelsene. Som eksempel på særtrekk vil jeg nevne episoden som utspant seg da Creb, den store Mog-Ur sjaman, trollmann og bindeledd til åndeverdenen og alt annet som ikke var av håndgripelig og hverdagslig karakter (og det var ikke lite)), skulle lære lille Ayla på fem år litt om alder og tall. Selv kunne Creb såvidt telle til tjue, alt over dette var bare en ubestemmelig tåke av "mange". Ayla lærte meget fort alt Creb kunne om tall og regning, for så å regne ut hvor mange hender som trengtes for å telle til ca. tredve og litt til, da ble den store Mog-Ur ør av sjokk.
Som eksempel på nyvinninger vil jeg nevne episoden som utspant seg da Brac, sønn av Broud, sønn av Brun, klanens leder, ble slept vekk av en hyene, og Broud prøver fortvilet å finne en stein til slyngen sin. Da høres det fra en annen kant, *tvakk tvakk,* fra to steiner avfyrt med slynge, Aylas lynge, de treffer hyenen i hodet og den faller død om på flekken. Bortsett fra at kvinner ikke hadde lov til å røre våpen, langt mindre bruke dem (det medførte ulykke, åndenes vrede og det som verre var), så var alt i skjønneste orden. Men det som var virkelig oppsiktsvekkende var at et så stort rovdyr var drept så langt unna med *to steiner fra en og samme slynge*, og det så fort at det var vanskelig skille dem. Hva som skjer videre må dere lese boken for å finne ut, og de av dere som gjør det vil neppe angre.

Det er ikke bare grunnet en til tider svært spennende og fengslende historie, men også det meget gjennomførte forarbeidet man aner bak det hele. Som tidligere nevnt så fremstår handlingen som meget virkelighetstro og levende, iallfall for meg personlig. Hulebjørnens Klan er den første av de foreløbig fire bøkene i serien "Jordens Barn".

Johan Christian Nyquist

Innbundet: kr 118
Heftet(paperback): kr 49,-
443 sider
Originalens tittel "The Clan of the Cave Bear"

